

(πίνακας 26)
Κατερίνα Χιουτάκου

24 Δεκεμβρίου 2000
(Εις μνήμη αγαπημένου προσώπου)

Απ' το παράθυρο της νιότης μου βλέπω να πέφτει χιόνι.
Πολύχρωμες νιφάδες στην καρδιά,
γλυκιά γαλήνη απλώνεται μες στην ψυχή.
Και εσύ είσαι εδώ, να χαμογελάς, να κάνεις όνειρα,
να ελπίζεις, να χαίρεσαι, να ζεις!

Πέρασε ο χρόνος. Η μια εποχή κυλάει,
προσπερνάει κι έρχεται η άλλη.
Χειμώνας τώρα πάλι. Παραμονή Χριστουγέννων!
Παιδικές φωνές να τραγουδούν τα κάλαντα,
τη Γέννηση του Χριστού, δέντρα με στολίδια
και φώτα ν' αναβοσβήνουν.
Οι καμπάνες των εκκλησιών ηχούν γιορτή χαρμόσυνη!
Και συ... αύριο γιορτάζεις!

Απ' το παράθυρο της νιότης μου βλέπω το χιόνι
να πέφτει μαύρο, θολό.
Παγωμένη καρδιά, λυτά μαλλιά, δάκρυα καυτά,
μαύρα μαντήλια.
Και συ... δεν είσαι δω.... Έφυγες!
Έφυγες στα ξαφνικά μ' ένα χαμόγελο γλυκό
σε μακρινό ταξίδι!

Ουρανία Μπούρτζινου